

המיליונרית שהיתה „החתיכה של חיפה“ מחפשת את בעלה, שהשאיר לה חובות של מיליונים - ונעלם

מכונות-בטון, רכב מגועי ודודים השייכים לחברה הידרובטון. יונה נרגשת ונרגזת. פנתה לעורכי-דין כדי להיוועץ בהם. היא לא תיארה לעצמה מה גודל התיסבות אליה נקלעה. אולם הדבר ששבר אותה יותר מכל היתה הודעה, מטעם השופט מלכיאל סלוצקי, כי בבית-הדין המחוזי בחיפה הוצא צו, לפיו מעוקלת גם המשכורת שלה. האדריכלית, שחשבה לפרנס בכבוד את עצמה ואת שלושת בניה, שלא נהנו מדמי-המוונות שהיה חייב אביהן, שואלת: „עד לאן עלי להגיע?“

איתן הלפרין נעלם, ולא השאיר „כתובת“ השיבה השבוע אשתו, יונה, לנושים שהגיעו לדירתה, בתלי-אביב, עם צווי-עיקול. לפני שמונה שנים הקים איתן הלפרין, יחד עם שותף, חברה בשם הידרובטון, ובשלוש השנים האחרונות עלו חייהם המשותפים של יונה ואיתן על שירטון. יונה המשיכה להתגורר בדירה השכורה, יחד עם שלושת הבנים, ואילו איתן עזב את הדירה מבלי להשאיר כתובת. יונה משוכנעת שהוא חי בארץ, נע ונד בין חיפה, עיר-הולדתו, ואילת, שם הוא מתגורר עם ידידתו — אחות בבית-החור לים בעיר.

המיליון הראשון

היא עבדה בשתי משרות, כדי לעמוד על שתי רגליה. מכיוון שהרוויחה יותר מ-43 אלף לירות, לא נהנתה מסכום כסף שהיתה יכולה לקבל מהביטוח-הלאומי, כאשר שבעלה לא משלם לה דמי-מוונות. הוריה המבוגרים עוזרים לה לגדל את בניה, „גם הם שבורים מהחוויה העגומה“, קובלת האדריכלית בת ה-33. „ואני נאיבית מכדי לקלוט כמה חייב

בשנים האחרונות נקלעה החברה הידרובטון לקשיים כספיים. יונה היתה רשומה בה כשותפה, אך מעולם לא התערבה בניהול החברה, היא אדריכלית העוסקת רק בתחום המיקצועי. עתה מגיעים הנרישים אליה. לה יש כתובת, ואין בכוננתה להסתתר. מדי יום היא מגלה בחיבת-הדואר שלה הפתעות. בנק הפועלים תובע מיליון לירות. בנק איגוד דורש תישעה מיליון לירות. חשבונות החיסכון של ילדיה באותם הבנקים עוקלו. בית-הדין של פט המחוזי בחיפה הוציא צו-עיקול על

חתינת העיר
יונה בריום היתה נערה מאושרת ביום שנישאה לאיתן הלפרין, לפני עשר שנים, בחיפה. הוא הבטיח לה שהם יהיו מיליונרים בזכות עצמם. היום נותרה לבדה, עם שלושת בניה, ללא רכוש וללא בעל.

חיפסו את בעלי!“

„לא רציתי לקלוט“, היא מספרת. „חשבתי שהכל הסתדר. יותר מכל לא רציתי שהדבר ייודע להורי“. איתן לא חזר לחיות עימה. באמצעות שליחים, היא ביקשה ממנו שיעזור לה בתשלום שכר-הדירה ובמימון כלכלת הילדים. לפעמים הוא היה נותן לה כסף, ושוב נעלם.

היה זה איתן שקבע עימה תאריך למתן גט בבית-הדין הרבני, אולם הוא לא הופיע. לדברי אשתו טען: „אף אחד לא יקבע בשבילי מה עלי לעשות“. בראשית השנה קבע השופט מלכיאל סלוצקי, שעל איתן לשלם לאשתו 70 אלף לירות מדי חודש. גם קביעה מישי-פטית זו היתה כלא היתה. „אף אחד לא יכתוב לי כמה עלי לשלם“, אמר איתן לדברי אשתו.

למישטרה אין זמן

לום אחד דרש איתן מיונה את המכרז. „ניסיתי להתנגד, אולם המכרז שחטפתי הספיקו כדי שאוותר על המכרז“, גינת. „מספרות יונה, שהתלוננה במיש-טרה על התקיפה.“

כתבת העולם הזה שוחחה עם חבריו של איתן בחיפה. הם מספרים: „איתן התחיל את עסקיו בעזרתו הנדיבה של האבא של יונה, אולם האומץ שלו הוא שהביא את החברה הידרובטון להצלחה מסחררת“. איתן הצהיר בפני חבריו ש-יהיה למיליונר. החברים היו משוכנעים שאכן יצלח. „ידענו שהוא לא בוחל בשום דרך כדי להצליח“, אמרו עליו.

בתחילת חופשת הקיץ הגיעה יונה עם שלושת ילדיה לתל-אביב. היא חשבה שתוכל לשנות אווירה ולבנות מחדש את חייה. הנושים הגיעו גם לכתובתה החדשה. הם עיקלו ריהוט בדירה לעיני ילדיה. כשפנתה למישטרת חיפה, על סמך צור מעצר נגד בעלה, השיבו לה: „יש לנו אלפי פקודות-מעצר כאלה, ואין לנו זמן לזה.“

יונה הלפרין: „פקודת-המעצר היא פיסת נייר שאינה שווה מאומה. אז מי באמת מסוגל לתפוס את בעלי?“

אדם שלם עבור אורח שאינו ממלא את חובותיו, המתהלך חופשי במדינה ואף אחד לא יכול לעצור אותו.“

יונה הלפרין אינה דמות אנונימית בי-עירה. רבים מתושבי חיפה מכירים אותה היטב. זוהי יונה בריום, בתו היפהפיה של קבלן אמיד בעיר, שפנתה לימודים אקדמיים בטכניון. מעריציה מספרים ש-היתה תלמידה מצטיינת.

בסוף שנת הלימודים השניה היא נישאה לאיתן הלפרין, גבר בעל גוף שעבד אז כאיש מכירות בתדיראן. בני הווג לא נזקקו להלוואות כדי להתבסס בראשית דרכם. ההורים דאגו לרכוש עבורם דירה יוקרתית בחיפה, וסייעו להם ברכישות נוספות.

אחרי שלוש שנות נישואין, כשהיו כבר הורים לבנם הבכור, החליט איתן להיות עובד עצמאי. הם מכרו את הדירה, כדי להשקיע את הכסף בקניית משאבות בטון. „מבית אי אפשר להרוויח כמו מעסק“, הסביר לה איתן. היו אלה שנים של תנופה בבנייה ויונה קיבלה את ההסבר, שזו ההזדמנות שלהם לעשות את המיליון הראשון. „לא רציתי לעצור בע-דו, וחשבתי שזו ההזדמנות שלו להצי-ליח“, אומרת יונה.

בכל אותן שנים עשתה יונה חיל כבד-ריכלית, ואיתן נהג להתפאר בפני ידידיו שהוא נשוי לארכיטקטית מצליחה.

באמצעות שליחים

כלי הרווחים שהפיקה החברה הושי-קעו בה. איתן ויונה לא חשבו לר-כוש לעצמם דירה באותם ימים, אם כי כבר היו מיליונרים. לעומת זאת הם טיילו הרבה בארצות רחוקות, ולכל אחד מהשותפים בעסק היתה מכונית מפוארת. רק המכונית של יונה שירתה עובדים אחרים בחברה, ולכן נלקחה ממנה לעי-תים קרובות.

אחיה של יונה ניסה להבהיר לה את מעמדה בעיני בעלה. „את רק מכשיר רבייה עבורו“, אמר. ואמנם יונה ילדה את בנם השלישי כשאתן היה בשיאו של רומן עם אשה אחרת.

